

Jesper Langballe (DF):

Ja, jeg måtte hoppe bag i køen, da jeg havde glemt, at fru Karen Klint som forslagsstiller først skal på til sidst.

Forslaget her er utvivlsomt velment, og intentionen – at modvirke en opsplitning af Danmark – er såre prisværdig, især fordi man samtidig fastholder, at integration ikke er assimilation, hvor alle skal ligne hinanden og tro på det samme.

Desværre er forslaget, som jo er en genfrem-sættelse af en genfrem-sættelse, ikke gennem-tænkt ud fra nogen viden om islam eller nogen viden om eller noget rigtigt forhold til vores akademiske traditioner og krav til universitets-uddannelser.

Vi har i det protestantiske Nordeuropa en tradition for teologiske fakulteter ved universite-terne, der ikke uddanner præster, men teologi-ske kandidater, som har ret til at udøve et præ-steembede, hvis de kaldes til det af en lokal men-ighed. Uddannelsen sigter altså ikke på for-kyndelse, men er et videnskabeligt, forsknings-baseret studium, hvor fagene sætter kristen-dommen under historisk-kritisk og kildekritisk belysning, uden at nogen religiøse dogmer eller historiske forhold er fredede. Det gælder så vel de historisk-eksegetiske fag, altså Ny og Gam-mel Testamente og kirkehistorie, som det gælder de systematiske fag, dogmatik, etik og religions-filosofi.

Sådan har det været i Europa siden oplys-ningstiden, og en supplerende uddannelse med sigte på forkyndelsen er en sag, som pastoralse-minarierne, der er helt folkekirkelige institutio-ner, tager sig af. Og dette videnskabelige krav sætter med hensyn til faglig metode teologien på linje med alle andre videnskaber, og det sæt-ter den akademiske standard, som man må for-lange på et universitet.

KL 16.00

Det er blevet nævnt tidligere, at man på Kø-benhavns Universitet underviser i islam, at der er en række undervisningstilbud på universite-terne i islam, hvor man opretholder disse akade-miske standarder. Men lad mig minde om, at der var en lærer på Carsten Niebuhr Instituttet, der oplevede, at der en mørk nat blev sat et tæ-skehold på ham, ikke fordi han havde tolket Ko-ranen på en utilbørlig måde, men fordi han overhovedet havde tilladt sig at læse op af Kora-nen. Så bliver undervisningen jo faktisk temmelig umuliggjort.

Det er klart, at sådan en historisk, kritisk og kildekritisk belysning vil islam under ingen om-stændigheder acceptere at udsætte sig selv for. Den arabiske tradition for såkaldt videnskabe-ligt arbejde er ganske anderledes. Her er den vi-denskabelige – i gåseøjne – metode til enhver tid underlagt det religiøse dogme og de religiøst-historiske påstande og traditioner om profeten Muhammeds liv.

Da forslaget sidste gang blev fremsat, bemær-kede jeg, at det radikale folketingsmedlem hr. Naser Khader, som jo altså faktisk ved noget om sagen, erklærede, at det var fuldstændig uigen-nemtænkt. Jeg ved ikke, om han mener det sam-me stadig væk, men det går jeg ud fra. Under alle omstændigheder havde han ret dengang.

Det er ikke til at se, som videnskabsministe-ren har sagt, hvorfor det her overhovedet skulle være attraktivt for studerende eller for de isla-miske trossamfund.

Det er meget uklart, hvad forslagsstillerne mener med, at uddannelsen skal give islamiske forkyndere mulighed for at leve et religiøst ori-enteret liv uden at komme i modstrid med seku-lariserede samfunds øvrige forhold. Det er jo netop, hvad islam ikke vil, fordi den ikke kender til nogen sekularisering af samfundets forhold. Formuleringen er helt gennemtrængt af vestlig tankegang.

Jeg synes jo også, at når der nu står, at grup-per, som ikke respekterer demokratiske værdier, ikke skal have frit spil – det står der i bemærk-ningerne til forslaget – så peger det jo hen i ret-ning af, at man vil have statslig kontrol med isla-m. Og jeg synes, det er lidt anmassende at prakke muslimerne noget på, som ministeren jo klart har gjort opmærksom på at de ikke er en pind interesserede i. Der rejser sig også det spørgsmål, hvilken skole af islam det her skal dreje sig om.

Må jeg f.eks. nævne, at den islamiske skole, som er mest dansk, er ahmadiyyabevægelsen, fordi den har tradition for gennem 100 år at have bidt sig fast i Europa. Ahmadiyyabevægelsen er det, der minder mest om vores tankesæt om så-dan en europæisk humanisme, men ahmadiyya-bevægelsen er foragtet af alle, om jeg så må sige, rigtige muslimer som en fuldstændig ugenuin og urarabisk skole.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg må lige gøre opmærksom på, at den røde lampe betyder, at der er brugt 5 minutters tale-tid.